Nr. 5. Tarnopol, dnia 1 maja 1922. Rok II.

Dziennik Urzędowy

WOJEWÓDZTWA TARNOPOLSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Tarnopol, Województwo. **Wychodzi 1-go każdego miesiąca.**

Cena pojedynczego egzemplarza 40 Mp. — Ogłoszenia po 60 Mp. od wiersza zwykłego druku.

Treść działu urzędowego:

1. Wykaz Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, w Monitorze Polskim i w Dzienniku Ustaw Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.
2. Okólnik z dnia 18 marca 1922 L. 2215/pr. w sprawie udzielenia posad w czasie wakacyjnym dla słuchaczów Państw. Szkoły Budownictwa w Warszawie.
3. Okólnik z dnia 22 marca 1922/pr. w sprawie przemiany pośrednictwa pocztowego Ostrowczyk na agencję pocztową oraz zmiana okręgu doręczeń.
4. Okólnik z dnia 22 marca 1922 L. 2368/pr. w sprawie zwinięcia agencji pocztowej w Strzałkowcach.
5. Okólnik z dnia 28 marca 1922 L. 2554/pr. w sprawie zwinięcia pow. Biur Odbudowy w Czortkowie i Trembowli.
6. Okólnik z dnia 12 kwietnia 1922 L. 2887/pr. w sprawie ponagleń dla sprawności urzędowania władz politycznych.
7. Okólnik z dnia 6 kwietnia 1922 L. 2821/pr. w sprawie propagandy celem zachęcenia sfer handlowych i przemysłowych do wzięcia licznego udziału w II „Targach Wschodnich".
8. Okólnik z dnia 22 marca 1922 L. 2322/pr. w sprawie Dra Witkowskiego Kazimierza konsula Królestwa Niderlandów.
9. Okólnik z dnia 13 kwietnia 1922 L. 2397/pr. w sprawie p. Spitaels D. konsula Belgji.
10. Okólnik z dnia 20 kwietnia 1922 L. 3110/pr. w sprawie nieprzyjmowania do służby państwowej Jana Malika.
11. Okólnik z dnia 21 kwietnia 1922 L. 3178/pr. w sprawie egzaminów fizykackich dla lekarzy weterynaryjnych.
12. Okólnik z dnia 26 kwietnia 1922 L. 3257/pr. w sprawie korespondencji telegraficznej z placówkami zagranicznemi.
13. Okólnik z dnia 31 marca 1922 L. 11294/1/1 w sprawie organizacji Okręgowego Towarzystwa „Polskiego Żałobnego Krzyża".
14. Okólnik z dnia 17 kwietnia 1922 L. 13847/1/2 w sprawie wynagrodzeń za wykrycie materjałów pochodzenia państwowego.
15. Okólnik z dnia 19 kwietnia 1922 L. 7542/1/2 w sprawie zastępstwa stron w Głównej i Okręgowych Komisjach Rekwizycyjnych.
16. Okólnik z dnia 19 kwietnia 1922 L. 8591/1/2 w sprawie orzekania i wymiaru kar za przekroczenie ustawy z 16/XII 1921 Dz. U. R. P. Nr. 1/22 poz. 1 o poborze daniny państwowej.
17. Okólnik z dnia 19 kwietnia 1922 L. 12472/1/1 w sprawie poszukiwań spadkobierców Wiliama Krappa.
18. Okólnik z dnia 28 kwietnia 1922 L. 15287/1/4 w sprawie pomocy wojskowej przy powodziach.
19. Okólnik z dnia 28 kwietnia 1922 L. 15491/1/4 w sprawie wypłacania premji za wykrycie kradzieży telefonicznego drutu bronzowego.
20. Okólnik z dnia 30 kwietnia 1922 L. 16701/1/1 w sprawie niestawiennictwa do poboru wojskowego Stefana Kołodzieja ze Skolego.
21. Wykaz z dnia 5 kwietnia 1922 L. 13476/V/4 panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 16 do 31 III 1922.
22. Wykaz z dnia 20 kwietnia 1922 L. 15389/V/4 panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 1 do 15/4 1922.
23. Rozporządzenie Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu z dnia 21 kwietnia 1922 L. 11665/V/4 zmieniające opłaty za oględziny zwierząt do rzezi i kłucia przeznaczonych, oraz mięsa z nich tudzież za oględziny zwierząt przed wydaniem paszportu.
24. Okólnik z dnia 28 kwietnia 1922 L. 15906/V/4 w sprawie egzaminu z podkownictwa.
25. Okólnik z dnia 13 kwietnia 1922 L. 15028/VI/1 w sprawie statystyki stanu zatrudnienia w przemyśle.
26. Okólnik z dnia 24 kwietnia 1922 L. 15294/VI w sprawie kosztów utrzymania aresztantów administracyjnych.
27. Okólnik z dnia 25 kwietnia 1922 L. 15900/VI/1 w sprawie handlu bez kart przemysłowych.
28. Okólnik z dnia 26 kwietnia 1922 L. 16085/VI w sprawie represji karnej przekroczeń ust. z 2 VII. 1920 Dz. U. Rz. P. Nr. 67.
29. Okólnik z dnia 31 marca 1920 L. 11843/VIII/2 w sprawie przesyłania wykazów tygodniowych o chorobach zakaźnych sąsiednim lekarzom powiatowym.
30. Okólnik z dnia 1 kwietnia 1922 L. 11132/VIII/2 w sprawie zarządzeń ochronnych przeciw cholerze.
31. Okólnik z dnia 10 kwietnia 1922 L. 13636/VIII/2 w sprawie przewozu zwłok poległych we Francji żołnierzy-polaków amerykańskich.
32. Okólnik z dnia 10 kwietnia 1922 L. 14031/VIII/2 w sprawie książki Dr. Gracza z Torunia p. t. „Hygiena mięsa".
33. Okólnik z dnia 13 kwietnia 1922 L. 14879/VIII/2 w sprawie uprzystępnienia ubogiej ludności nabywanie niektórych lekarstw.
34. Okólnik z dnia 13 kwietnia 1922 L. 14934/VIII/2 w sprawie środków tępienia szczurów i myszy.
35. Udział Skarbu Państwa w ponoszeniu wydatków wynikających z postanowień „Zasadniczej Ustawy sanitarnej".
36. Ruch służbowy.

Treść działu nieurzędowego:

37. Ogłoszenia.

Dział urzędowy.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, w Monitorze Polskim i w Dzienniku Urzędowym Minist. Spraw Wewnętrznych.

Administracja polityczna.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 19 z r. 1922 poz. 158. Oświadczenie Rządowe o przystąpieniu Polski do konwencji międzynarodowej, o zakazie pracy nocnej kobiet, zatrudnionych w przemyśle, podpisanej w Bernie 26 września 1906.

Nr. 19 z b. r. poz. 159. Oświadczenie rządowe o przystąpieniu Polski do konwencji międzynarodowej, o zakazie używania białego (żółtego) fosforu przy wyrobie zapałek, podpisany w Bernie 26 września 1906.

Nr. 20 z 1920 poz. 162. Uchwała Sejmu Ustawodawczego z dnia 24 marca 1922 o objęciu władzy państwowej w Ziemi Wileńskiej przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej.

Nr. 21 z 1921 poz. 167. Oświadczenie rządowe z dnia 24 stycznia 1922 w przedmiocie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do międzynarodowego porozumienia, dotyczącego zwalczania obiegu wydawnictw pornograficznych, podpisanego w Paryżu dnia 4 maja 1910 roku.

Nr. 29 z b. r. poz. 237. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 kwietnia 1922 r. w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 27 września 1920 w sprawie paszportów zagranicznych.

W Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn.

Nr. 3 z b. r. poz. 78. Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych do Wojewodów w sprawie nieodpowiedniej korespondencji osób prywatnych z władzami państwowemi.

Nr. 3 z b. r. poz. 79. Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów w sprawie udzielania przez instytucje państwowe zagranicznym organizacjom humanitarnym, czynnym w Polsce, świadczeń w naturze.

Nr. 3 z b. r. poz. 80. Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów w sprawie odbierania dokumentów legitymacyjnych od osób, uzyskujących obywatelstwo polskie.

Nr. 3 z b. r. poz. 81. Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów w sprawie opcji na rzecz Rosji, względnie Ukrainy.

Aprowizacja.

W Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn.

Nr. 3 z b. r. poz. 82, Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie utworzenia Wydziału Aprowizacyjnego, wchodzącego w skład Departamentu Samorządowego.

Banki.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 27 z b. r. poz. 217. Ustawa z dnia 23 marca 1922 o Państwowym Banku Odbudowy.

Nr. 27 z b. r. poz. 220. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 o Polskim Banku Krajowym.

Koleje.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 21 z b. r. poz. 178. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 8 marca 1922 w przedmiocie komunikacji kolejowej między stacjami kolei polskich a stacją Niegorełoje kolei Aleksandrowskiej i stacjami kolei białoruskich i rosyjskich a stacją Stołbce polskich kolei państwowych.

Nr. 21 z b. r. poz. 179. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 15 marca 1922 o bezpośredniej komunikacji towarowej między Polską a Węgrami przez Czechosłowację.

Nr. 22 z b. r. poz. 193. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 marca 1922 o bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich i czesko-słowackich.

Nr. 25 z b. r. poz. 210. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 30 marca 1922 o wprowadzeniu na wąskotorowych kolejach prywatnych, znajdujących się w zarządzie dyrekcji kolei państwowych we Lwowie, nowej taryfy na przewóz osób, bagażu, psów, czasopism, broszur i książek, oraz za zamówione pociągi i wagony.

Nr. 29 z b. r. poz. 235. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 11 kwietnia 1922 o uzupełnieniu art. 24 Przepisów przewozowych, obowiązujących na kolejach polskich.

W Monitorze Polskim:

Nr. 81 z b. r. poz. 41, Obwieszczenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 3 kwietnia 1922 o składzie Państwowej Rady Kolejowej.

Kontrakty.

W Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn.

Nr. 3 z b. r. poz. 85. Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznyah do wszystkich Wojewodów w sprawie wzorów kontraktów z woźnicami.

Nauka i Sztuka.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 24 z b. r. poz. 197. Ustawa z dnia 23 marca 1922 o szkole Sztuk Pięknych w Warszawie.

W Monitorze Polskim:

Nr. 75 z b. r. poz. 38. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 17 marca 1922 o ważności egzaminów, złożonych po 1 listopada 1918 poza obrębem Polski przez osoby z Śląska Cieszyńskiego.

Organizacja państwowej służby cywilnej.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 21 z b. r. poz. 164. Ustawa z dnia 17 lutego 1922 o państwowej służbie cywilnej.

Nr. 21 z b. r. poz. 165. Ustawa z dnia 17 lutego 1922 o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonarjuszom państwowym.

Nr. 22 z b. r. poz. 181. Ustawa z dnia 30 marca 1922 w przedmiocie zmiany terminu wejścia w życie ustawy z dnia 17 lutego 1922 o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonarjuszom państwowym.

Nr. 22 z b. r. poz. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1922 w sprawie zmiany art. 12 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 o dodatkach do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych oraz załącznika Nr. 4 do tegoż artykułu.

Nr. 28 z b. r. poz. 226. Ustawa z dnia 31 marca 1922 o uposażeniu profesorów i pomocniczych sił naukowych w szkołach akademickich.

Nr. 28 z b. r. poz. 227. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 o zmianie w ustawach o uposażeniu z 13 lipca 1920 postanowień, dotyczących podziału na grupy ze względu na stosunki rodzinne.

Poczty i telegrafy.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 22 z b. r. poz. 190. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18 marca 1922 o częściowem podwyższeniu opłat pocztowych.

Nr. 22 z b. r. poz. 189. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 3 marca 1922 o opłacaniu przesyłek pocztowych przy nadaniu w obrocie wewnętrznym.

Nr. 25 z b. r. poz. 209. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18 marca 1922 o podwyższeniu taryfy telefonicznej.

Nr. 25 z b. r. poz. 211. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 1 kwietnia 1922 o podwyższeniu kwoty przekazów pocztowych i telegraficznych, pobrań oraz deklarowanej wartości prywatnych paczek i listów wartościowych w obrocie wewnętrznym.

Przemysł i handel.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 21 z b. r. poz. 175. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 marca 1922 w przedmiocie opłat za legalizowanie wodomierzy i przyrządów do pomiaru przepływu spirytusu, dokonywane przez urzędy miar na terytorjum b. zaborów austrjackiego i rosyjskiego.

Nr. 21 z r. b. poz. 180. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 10 marca 1922 w przedmiocie ograniczenia przywozu i przewozu zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, paszy objętościowej, oraz niektórych przedmiotów z Rosji, Białorusi, Ukrainy, Łotwy i Litwy.

Nr. 22 z b. r. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 31 grudnia 1921 w przedmiocie wynagrodzenia za sekwestr cystern wagonowych.

Nr. 22 z b. r. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 17 marca 1922 w przedmiocie zmiany należytości za jednorazowe wypożyczenie i użycie cysterny.

Nr. 27 z b. r. poz. 223. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1922 w przedmiocie zmiany rozporządzenia wykonawczego z dnia 23 marca 1921 o czasie pracy w zakładach handlowych.

Nr. 29 z b. r. poz. 234. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 kwietnia 1922 w przedmiocie ustalenia rodzajów kotłów parowych podlegających nadzorowi, względnie bezpośredniemu dozorowi Ministra Kolei Żelaznych.

Sądownictwo.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 26 z b. r. poz. 214. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 13 lipca 1920 o uposażeniu sędziów i prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej i noweli do tej ustawy z dnia 23 czerwca 1921.

Skarbowość.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 21 z b. r. poz. 173. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 lutego 1922 w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia wykonawczego b. austr. Ministra Skarbu z dnia 21 lipca 1899 do ustawy o opodatkowaniu wódki, oraz Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 października 1921 o opodatkowaniu spirytusu i wyrobów wódczanych.

Nr. 22 z b. r. poz. 184. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1922 uzupełniające rozporządzenie z dnia 20 czerwca 1921 w przedmiocie uposażenia osób wojskowych.

Nr. 23 z b., r. poz. 195. Ustawa z dnia 31 marca 1922 o zwiększeniu emisji serji III. biletów skarbowych.

Nr. 24 z b. r. poz. 198. Ustawa z dnia 24 marca 1922 w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 18 marca 1921 o przyznaniu kredytu trzech miliardów marek na pomoc rolną.

Nr. 26 z b. r. poz. 216. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9 marca 1922 w sprawie zmiany § 12 rozporządzenia z dnia 8 marca 1921 w przedmiocie wykonania ustawy o podatku od kapitałów i rent.

Nr. 27 z b. r. poz. 218. Ustawa z dnia 30 marca 1922 w przedmiocie podwyższenia opłat stemplowych na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i austrjackiej od akcji względnie aktów zawarcia spółek akcyjnych.

Nr. 28 z b. r. poz. 230. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 28 marca 1922 o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu jaj.

Nr. 28 z b. r. poz. 231. Rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 7 kwietnia 1922 o ulgach celnych.

Nr. 29 z b. r. poz, 232. Ustawa z dnia 4 kwietnia 1922 w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1922 o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

W Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn.

Nr. 3 z b. r. poz. 86. Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów w sprawie zarachowywania wpływów, uzyskanych ze sprzedaży nadliczbowych taborów.

Sprostowania.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 24 z b. r. Sprostowanie do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1921 (Dz. U. Rz. P. P. Nr. 106 poz. 777).

Główny Urząd Likwidacyjny.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 27 z b. r. poz. 219. Ustawa z dnia 4 kwietnia 1922 w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 10 maja 1919 o ustaleniu i oszacowaniu świadczeń i strat wojennych.

W Monitorze Polskim:

Nr. 83 z b. r. poz. 43. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego z dnia 30 marca 1922 o przedłużeniu terminu rejestracji mienia, wywiezionego do Rosji lub Ukrainy.

Główny Urząd Statystyczny.

W Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn.:

Nr. 3 z b. r. Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych do wszystkich Wojewodów w przedmiocie dostarczania Głównemu Urzędowi Statystycznemu statystycznych danych o ruchu strajkowym.

Główny Urząd Ziemski.

W Dzienniku Urzędowym Rz. P. P.:

Nr. 22 z b. r. poz. 192. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 12 marca 1922 w przedmiocie przekazania Państwowemu Bankowi Rolnemu administracji funduszami z kredytu, przeznaczonego na pomoc rolną na mocy ustawy o nadaniu ziemi żołnierzom.

Nr. 23 z b. r. poz. 196. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 12 marca 1922 w przedmiocie pomocy rolnej dla osadnictwa wojskowego.

W Monitorze Polskim:

Nr. 70 z b. r. poz. 40. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 21 stycznia 1922 w przedmiocie udzielania zezwoleń wyjątkowych na zastąpienie osadnika wojskowego w prowadzeniu gospodarstwa na nadanej ziemi przez pełnomocnika lub dzierżawcę.

Weterani.

W Dzienniku Ustaw Rz. P. P.:

Nr. 26 z b. r, poz. 212. Ustawa z dnia 23 marca 1922 w przedmiocie zaopatrzenia weteranów powstań narodowych z r. 1831, 1848 i 1863 oraz wdów po nich.

Zdrowie Publiczne.

W Dzienniku Urzędowym Rz. P. P.:

Nr. 19 z b. r. poz. 160. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 4 lutego 1922 wydane w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Nr. 21 z b. r. poz. 174. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 3 marca 1922 o częściowej zmianie art. 18 rozporządzenia z dnia 17 września 1920 w przedmiocie regulaminu nauki i służby w państwowych szkołach położnych na obszarze b. zaboru austrjackiego.

Nr. 25 z b. r. poz. 208. Dekret z dnia 29 marca 1922 o wywłaszczeniu gruntów na rzecz komitetu budowy kolonji leczniczej imienia rektora dr. med. Józefa Brudzińskiego dla dzieci zołzowatych przy zdroju w Busku.

Nr. 29 z b. r. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 20 marca 1922 w przedmiocie wykonania ustawy o uprawnieniach do wykonywania czynności felczerskich.

W Monitorze Polskim:

Nr. 71 z b. r. poz. 35. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 6 marca 1922 w przedmiocie zmiany rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 13 maja 1919 dotyczącego przepisów o udzieleniu ulg w państwowych Zakładach Zrojowych.

Nr. 74 z b. r. poz. 37. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 22 lutego 1922 w przedmiocie utworzenia rady tymczasowej i komisji do spraw kolonji letnich.

ODPIS.

Tow. Bratniej pomocy Słuchaczów Państ. Szkoły Budownictwa L. dz. 65/22/Do. Warszawa, dnia 8. marca 1922. Do Województwa w Tarnopolu. W Warszawie egzystuje od r. 1918 Państwowa Szkoła Budownictwa, mająca na celu kształcenie młodzieży na techników budowlanych i drogowych. Ponieważ w programie szkolnym przewidziane są obowiązkowe zajęcia praktyczne podczas przerwy wakacyjnej, przeto Zarząd Stow. Bratniej Pomocy Słuchaczy Państw. Szkoły Budownictwa, istniejącego przy tejże szkole, zwraca się z gorącym apelem do Województwa o udzielenie posad na praktyki wakacyjne dla pewnej liczby słuchaczy tejże uczelni.

Województwo Tarnopolskie
Wydział prezydjalny.

L. 2215/pr. Tarnopol, dnia 18 marca 1922.

Wszystkim PP. Starostom Województwa Tarnopolskiego

udzielam do wiadomości z poleceniem zgłaszania do Prezydjum Województwa wolnych posad.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski.** w r.

ODPIS.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów we Lwowie.

L. 16265/IV. Lwów, dnia 10 marca 1922.

Do Województwa w Tarnopolu.

Przemiana pośrednictwa pocztowego Ostrowczyk na agencję pocztową, oraz zmiana okręgu doręczeń.

Z dniem 1 kwietnia 1922 przemienia się pośrednictwo pocztowe (składnicę) w Ostrowczyku pow. Trembowla na agencję pocztową 3-go stopnia w pełnym zakresie działania. Z tego powodu przydziela się gminę Ostrowczyk do miejscowego zaś gminę Zaścianocze, Zubow i Słobódka strusowska do zamiejscowego okręgu doręczeń agencji pocztowej Ostrowczyk wyłączając równocześnie pierwsze 2 gminy z zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Trembowla, drugie zaś 2 gminy z zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Strusów.

Bieniawski w. r.

Województwo Tarnopolskie
Wydział Prezydjalny.

L. 2367/pr. Tarnopol, dnia 22. marca 1922.

Wszystkim Panom Starostom Województwa Tarnopolskiego

udzielam do wiadomości.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów we Lwowie.

L. 16992/IV. Lwów, dnia 9 marca 1922,

Do Wykazu kwartalnego dz. u. M. P. f. t. Wydział IV.

Zwinięcie agencji pocztowej w Strzałkowcach.

Z dniem 31. marca 1922 zwija się agencję pocztową Strzałkowce pow. Borszczów. Z tego powodu przydziela się gminy i obszary dworskie: Strzałkowce, Wysuczka i Piszczatyńce do zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Korolówka k/Borszczowa.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów we Lwowie.

L. 16892/IV. Lwów, dnia 9 marca 1922.

do wiadomości.

Bieniawski w. r.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 2368/pr. Tarnopol, dnia 22. marca 1922.

Wszystkim Panom Starostom Województwa Tarnopolskiego

udzielam do wiadomości.

Za wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Robót Publicznych.

Nr. 2543. Warszawa, dnia 23 marca 1922.

Do Pana Wojewody w Tarnopolu.

Zawiadamiam, że z dniem 1-go lipca 1922 r. zarządzam:

1) zwinięcie pow. Biura Odbudowy w Czortkowie agendy tego Biura włączyć do Pow. Biura Odbudowy w Kopyczyńcach,

2) zwinięcie P. B. O. w Trembowli, a agendy tego Biura włączyć do P. B. O. w Tarnopolu.

Upraszam przy likwidacji wymienionych Biur udzielić organom Dyrekcji w razie potrzeby pomocy i polecić Starostwom w Czortkowie i w Trembowli ażeby w sprawach dotyczących odbudowy swego powiatu odnosili się z dniem 1/VII 1922 r. do przydzielonych Powiatowych Biur Odbudowy.

Za Ministra: **Rybczyński** w. r. Podsekr. Stanu.

Województwo Tarnopolskie
Wydział Prezydjalny.

L. 2554/pr. Tarnopol, dnia 28 marca 1922,

Zwinięcie pow. Biur Odbudowy
w Czortkowie i Trembowli.

Wszystkim Panom Starostom

udzielam do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. Pr. 992/p. Warszawa, dnia 3 kwietnia 1922.

Poufne.

Do P. P. Dyrektorów Departamentów i Naczelników Wydziałów.

Niektóre Wydziały przesyłają ponaglenia do Urzędów Wojewódzkich i Komisarjatów Rządu po 4, 5 i więcej razy, używając za każdym razem przyjętej dla ponagleń formy wzorów blankietowych.

Postępowanie to nie jest właściwe, gdyż o ile odnośny Urząd mimo kilku ponagleń nie zawiadomił o przeszkodach w załatwieniu pisma, wysyłanie dalsze formularzy ponagleń jest mało celowe i przyczynić się może do osłabienia autorytetu Ministerstwa wobec władz podległych.

Zechcą przeto Panowie stosować się w tej mierze do następujących prawideł:

Liczba zwykłych ponagleń nie może przenosić ilości 3, przyczem przy drugiem i trzeciem ponagleniu winno to być zaznaczone w tekście ponaglenia.

O ile trzy ponaglenia nie doprowadziłyby do otrzymania odpowiedzi, należy skierować odnośne ponaglenie, podpisane w tym wypadku przez Dyrektora właściwego Departamentu do rąk własnych odnośnego Wojewody (Komisarza Rządu), w piśmie tem należy podać datę wysłania pisma, na które ma przyjść odpowiedź, oraz daty dotychczasowych monitów.

O ileby i to ponaglenie nie miało doprowadzić do rezultatu, odnośny Wydział winien przesłać dane akta sprawy z sprawozdaniem o powyższem do Wydziału Prezydjalnego celem wdrożenia ścisłych dochodzeń.

Co się tyczy ponagleń kierowanych do innych Władz Centralnych wzgl. urzędów nie podlegających Ministerstwu Spraw Wewnętrznych należy w razie nieotrzymania odpowiedzi na trzecie ponaglenie również przesłać akta sprawy do Wydziału Prezydjalnego.

Odnośnie zaś monitów wpływających do Ministerstwa od innych władz i urzędów zarządzam:

Biuro podawcze w razie wpłynięcia od innego urzędu ponaglenia z którego wynika, że ponagloną zostaje dana sprawa po raz czwarty lub więcej, winne kierować bez względu na treść sprawy odnośne ponaglenie do Wydziału Prezydjalnego celem przeprowadzenia ścisłych dochodzeń.

Winni zaniedbania udzielenia odpowiedzi będą pociągani do odpowiedzialności.

Za Ministra: **Dunikowski** w. r.
Podsekretarz Stanu.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. Pr. 992/p. Poufne.

Warszawa, dnia 3 kwietnia 1922 r.

Panu Wojewodzie w Tarnopolu

przesyłam do wiadomości i wydania analogicznych zarządzeń podległym urzędom.

Za Ministra: **Dunikowski** w. r.
Podsekretarz Stanu.

L. 2887/pr. Tarnopol, dnia 12 kwietnia 1922.

Sprawność urzędowania władz
politycznych — ponaglenia.

Wszystkim P. P. Naczelnikom Wydziałów i Starostom Województwa Tarnopolskiego

do wiadomości i analogicznego zastosowania się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie
Wydział Prezydjalny.

L. 2821/pr. Tarnopol, dnia 6 kwietnia 1922.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Tarnopolskiego.

Pierwsze „Targi Wschodnie“ z roku 1921 ziściły wszelkie pokładane w nich nadzieje, jako środek do utorowania drogi dla ekspanzji polskiego przemysłu i handlu na rynki zagraniczne a przedewszystkiem na Wschód. Dowodzą tego już cyfry: przeszło 25.000 m² przestrzeni, zajętej pod eksponaty, około 1.500 wystawców, blisko pół miljona zwiedzających, 26 miljonów Mp. dokonanych transakcyj.

Umocnić zdobytą pozycję, rozszerzyć zakres działalności, stworzyć na „Targach Wschodnich“ stały przegląd produkcji krajowej, żywy pokaz gotowego towaru, stać się jednem z najważniejszych środowisk handlu ze Wschodem, Południowym Wschodem i Bałkanem — oto przyszłe zadanie Zarządu Komitetu Wykonawczego Targów Wschodnich.

Najbliższe „Targi“ odbędą się w czasie od 5. do 15 września 1922 r. Zarząd powyższy poczynił kroki, aby uczestnikom tych „Targów“ przyznane zostały ułatwienia i ulgi transportowe, finansowe, celne, przywozowe i wywozowe.

Zawiadamiając o tem wskutek pisma Zarządu Komitetu wykonawczego „Targów Wschodnich“ we Lwowie z dnia 29 marca br. polecam Panom Starostom aby propagując w sposób w jaki Pan uważa za stosowny ideę tej instytucji, zechciał odpowiednio zachęcić ludność tam. powiatu a w szczególności sfery handlowe i przemysłowe do wzięcia udziału w II. „Targach wschodnich“ na których przemysł i handel polski, który już w zeszłorocznem urządzeniu tak świetnie wystąpił, dać winien krajowi i zagranicy jeszcze bardziej imponujący przegląd swojej siły ekspanzywnej i wytwórczości.

Bliższych informacji co do szczegółów i warunków dla Wystawców udziela Zarząd Komitetu wykonawczego we Lwowie Senatorska 6. telefon 614.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie
Wydział Prezydjalny.

L. 2322/pr. Tarnopol, dnia 22 marca 1922.

Exequatur Dr. Witkowskiego Kazimierza.

Do Wszystkich Panów Starostów Województwa Tarnopolskiego.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 14 marca 1922 Nr. Pr. 1304 zawiadamiam, że Naczelnik Państwa udzielił exequatur Dr. Witkowskiemu Kazimierzowi jako konsulowi Królestwa Niderlandów na obszar Województwa Krakowskiego, Tarnopolskiego i Stanisławowskiego z siedzibą we Lwowie i polecił użyczać mu wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 2397/pr. Tarnopol, dnia 13 kwietnia 1922.

Exequatur Spitaels. D.

Do Wszystkich P. P. Starostów Województwa Tarnopolskiego.

Odnośnie do reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 16 marca 1922 Nr. Pr. 1421 zawiadamiam, że Naczelnik Państwa udzielił exequatur p. Spitaels D. jako konsulowi Belgji na obszar Województwa Krakowskiego, Lwowskiego, Stanisławowskiego i Tarnopolskiego z siedzibą we Lwowie i polecił użyczanie mu wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. P. O. 3335. Warszawa, dnia 9 kwietnia 1922.

Jan Malik nieprzyjmowanie
do służby państwowej.

Do wszystkich P. P. Wojewodów, Komendanta Głównego Policji Państw. oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Prezydjum Rady Ministrów pismem okólnem z dnia 25/III 1922 r. Nr. 5498 zawiadamia, iż stosownie do relacji Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 16/3 1922 r. Nr. II. 5399 Jan Malik pozostający na prowizorycznej służbie w Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych m. st. Warszawy, po ukończeniu udzielonego mu do dnia 30/9. 1921 r. urlopu do służby dotychczas się nie zgłosił.

Powyższe komunikuje się, celem nieprzyjmowania Malika do służby państwowej.

Za Ministra: **Dunikowski** w. r.
Podsekretarz Stanu.

Województwo Tarnopolskie
Wydział Prezydjalny.

L. 3110/pr. Tarnopol, dnia 20 kwietnia 1922.

Jan Malik nie przyjmowanie
do służby państwowej.

Wszystkim P. P. Starostom Województwa Tarnopolskiego

udzielam do wiadomości.

Za Wojewodę **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Lwowskie
Wydział Prezydjalny.

L. 4448/1922 / I/I. Lwów, dnia 10 kwietnia 1922.

Egzamina fizykackie dla
lekarzy weterynaryjnych.

Do Wszystkich Starostw w Województwie Lwowskiem
Magistratu król. stoł. miasta Lwowa.

Egzamin dla lekarzy weterynaryjnych chcących uzyskać stałą posadę w państwowej służbie weterynaryjnej odbędzie się we Lwowie w drugiej połowie maja br.

Podanie udokumentowane należycie (rozp. b. austr. Min. spraw wewnętrznych z 21 marca 1873 dz. pp. Nr. 37) należy wnieść najpóźniej do 5 maja 1922 do Województwa (Wydz. VII/4 we Lwowie.

O tem zechcą zawiadomić interesowanych, o ile się znajdują w powiecie (mieście).

Za Wojewodę: **Morawski** w. r.

Za zgodność:
Kierownik Kancelarji prezydjalnej.

Województwo Lwowskie
Wydział prezydjalny.

L. 4448/1922. / I/I — Lwów, dnia 10 kwietnia 1922.

Wszystkim Województwom

udziela się do wiadomości ewent. zawiadomienia interesowanych.

Za Wojewodę: **Morawski** w. r.

Za zgodność:
Kierownik Kancelarji prezydjalnej
podpis

Województwo Tarnopolskie
Wydział Prezydjalny.

L. 3178/pr. Tarnopol, dnia 21 kwietnia 1922.

Egzamina fizykackie dla lekarzy weterynaryjnych.

Wszystkim P. P. Starostom Województwa Tarnopolskiego

udzielam do wiadomości i zawiadomienia interesowanych

Należycie udokumentowane podania o przypuszczenie do egzaminu fizykackiego obowiązani są kandydaci wnosić przepisaną drogą służbową.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. Pr. 2433. Warszawa dnia 11 kwietnia 1922.

Do PP. Wojewodów, Komisarza Rządu w Warszawie i Cieszynie.

Zdarzają się wypadki, że władze polityczno-administracyjne I i II instancji na nadsyłane przez polskie placówki zagraniczne w drodze telegraficznej na koszt petentów zapytania z zapłaconą odpowiedzią, odpowiadają zwykłą pocztą i niejednokrotnie po upływie dłuższego czasu, co stawia placówki zagraniczne wobec tych petentów w trudne i niemiłe położenie.

Zechce przeto Pan Wojewoda (Komisarz Rządu) polecić podwładnym Mu organom, aby zapytania otrzymywane od polskich placówek zagranicznych traktowane były, jako pilne i aby w razie telegraficznej opłaconej odpowiedzi te ostatnie były udzielane również w drodze telegraficznej.

Minister: w/z **Dunikowski** w. r.

Za zgodność:
L. S. Kancelarja Gł. Min. Spr. Wewn.
Podpis.

L. 3257/pr. Tarnopol, dnia 26 kwietnia 1922.

Korespondencja telegraficzna z placówkami zagranicznemi.

Wszystkim P. P. Starostom Województwa Tarnopolskiego

udzielam do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Oddział Wyznań Niekatolickich
i Gł. U. O. n. G. W. przy M.
S. Wojsk. Nr. 722/W N. N.
Tel. 107—13.

Warszawa, dnia 10 marca 1922 r.

Do Województwa w Tarnopolu.

Ministerstwo Spraw Wojskowych poleciło Urzędowi Opieki nad Grobami Wojennymi przy D. O. K. Lwów zorganizowanie Okręgowego Towarzystwa „Polskiego Żałobnego Krzyża“, którego zadaniem jest opieka i uporządkowanie grobów wojennych, znajdujących się na terenie D. O. K. bez różnicy narodowości, do czego Polska zobowiązała się Traktatem Wersalskim (art. 225 i 226).

Kierownikiem Urzędu Opieki nad Grobami Wojennymi przy D. O. K. Lwów jest urz. wojsk. Bruliński.

Ministerstwo Spraw Wojskowych prosi o udzielenie poparcia w zorganizowaniu tegoż Towarzystwa.

Załącza się Statut Tow. „Polskiego Żałobnego Krzyża“.

Szef Wydziału Wyznań Niekatolickich
podpis nieczytelny
Podpułkownik.

1 załącznik.

Województwo Tarnopolskie.

L. 11294/I/1. Tarnopol, dnia 31 marca 1922.

Organizacja Okręgowego Towarzystwa „Polskiego Żałobnego Krzyża“.

Panu Staroście (wszystkim)

do wiadomości i popierania tej akcji.

Załączony do powyższego pisma egzemplarz statutu pozostaje w tut. przechowaniu.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

ODPIS.

Oddział likwidacji demobilu wojskowego „Demat" przy Min. Przemysłu i Handlu Nr. II/3741

Instrukcja

w sprawie wynagrodzeń za wykrycie materjałów pochodzenia państwowego.

§ 1. Postanowienia ogólne.

Za wykrycie materjałów i przedmiotów pochodzenia państwowego Oddział „Demat" wypłacać będzie tytułem wynagrodzenia pewien procent od wartości tych materjałów na rzecz osób, które je wykryją lub do wykrycia się przyczynią.

Przewiduje się wynagrodzenia czterech rodzai:

1) Dla przedsiębiorców prowadzących zbiórkę na terenach pow. przyfront.

2) Dla funkcjonarjuszy kolejowych.

3) Dla personalu punktów kontrolnych i referentów objazdowych.

4) Dla osób postronnych.

§ 2. Wskazówki szczegółowe.

Ad p. 1. (określono w tut. „Instrukcji Zbiórki" § 2 i wyjaśnieniu Nr. II/9451 z dnia 17 X 1921 r.)

Za zbiórkę i dostarczenie do punktów dostawy, uznanych przez Komisję Przemysłowo-Prawną za własność państwową odkrytych przez przedsiębiorcę przedmiotów, tenże poza piętnastoma procentami (15 %) szacunku za odkrycie otrzymuje normalny procent przewidziany umową.

Powyższe wynagrodzenie winno być wypłacane tylko w wypadkach: 1) wykrycie przedmiotów stanowiących własność państwa, a ukrytych w zabudowaniach; 2) zakopanych w ogrodach, na placach i innych miejscach ogrodzonych; 3) przemycanych koleją lub innemi środkami przewozowymi.

We wszystkich powyższych wypadkach wynagrodzenie do 15 procent będzie wypłacone wtedy, gdy znalazca będzie mógł wskazać winnych ukrycia lub przynajmniej będą uzasadnione pozory działania osoby trzeciej na szkodę Państwa. W wypadkach wykrycia większej masy materjału na polu jak n. p. belki żelazne przykryte sianem lub porzucone w lesie, dalej w wypadkach, jeżeli nie będzie można znaleźć sprawcy ukrycia, dodatek powyższy nie przysługuje ze względu na to, że wyszukiwanie i zbiórka takiego materjału jest właśnie zadaniem przedsiębiorcy.

Ad p. 2). Każdy z funkcjonarjuszy kolejowych, który wskaże organom kontrolnym „Dematu" bezpośrednio, że w danym pociągu i wagonie znajduje się materjał przemycany, otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 10% wartości zasekwestrowanego materjału, jeżeli takowy uznany zostanie przez Komisję Przemysłowo-Prawną odnośnej Ekspozytury Oddziału „Demat" za własność państwową. Wskazanie materjału przemycanego w pociągach towarowych należy rozumieć w ten sposób, że dana osoba wskaże w którym wagonie materjał się znajduje. W pociągach osobowych, kiedy materjał przemycany ma się znajdować w wagonie bagażowym, należy podać numer pod jakim bagaż przyjęto i o ile możności nazwisko i adres nadawcy i odbiorcy. Funkcjonarjuszom kolejowym w wypadkach kiedy wskażą materjał zdobyczy nie przemycany koleją, a znajdujący się w miejscach ukrytych i nie w zabudowaniach kolejowych lub przemycany innemi środkami przewozowymi — należy się wynagrodzenie jak osobom postronnym (p. 4.)

Ad p. 3). Funkcjonarjusze punktów kontrolnych „Dematu" nie wyłączając kierownika punktu kontrolnego otrzymują wynagrodzenie za przyłapany materjał uznany przez Komisję Przemysłowo-Prawną za własność państwową, w wysokości 5% wartości materjału. Wynagrodzenie to zostaje rozdzielone pomiędzy funkcjonarjuszy punktu kontrolnego bez względu na to, który z nich go bezpośrednio odkrył, według zasad podanych w §. 7.

Referenci objazdowi „Dematu" kiedy wskażą materjał przemycany już załadowany w wagonie, jako przesyłka lub transport, pobierać będą wynagrodzenie w wysokości 5% wartości wskazanego materjału, uznanego przez Komisję Przemysłowo-Prawną za własność państwową.

Jeżeli materjał przemycany został wskazany przez referenta objazdowego, to wynagrodzenie nie należy się już funkcjonarjuszom punktu kontrolnego, który nałożył sekwestr.

We wszystkich wypadkach gdy przemycane lub ukrywane materjały wskaże przedsiębiorca zbiórki, funkcjonarjusz kolejowy lub osoba postronna, funkcjonarjusze „Dematu" nie pobierają żadnego wynagrodzenia, gdyż interwencja ich w tych wypadkach jest ich podstawowym obowiązkiem.

Ad p. 4). Osoby postronne t. j. osoby prywatne i funkcjonarjusze państwowi zarówno cywilni jak i wojskowi w obowiązku których nie leży wykrywanie materjałów zdobycznych, w wypadku wskazania takowych otrzymują 5% wartości wskazanego materjału uznanego przez Komisję Przemysłowo-Prawną odnośnej Ekspozytury Oddziału „Demat" za własność państwową. Wynagrodzenie należy się tylko w analogicznych wypadkach jak przewidziane w 1 dla przedsiębiorców zbiórki.

Ad p. 1, 2 i 4). Jeżeli zajdzie wypadek, że dana osoba wskaże, że w wagonie lub jakimkolwiek miejscu ukryty przez nią określonym znajduje się materjał zdobyczy wojennej, a przy tej sposobności organy kontrolne „Dematu" wpadną na trop i przyłapią materjał inny przez daną osobę jednakże nie wskazany; wynagrodzenie w tym wypadku należeć się będzie tylko za ten materjał, który został określonym i wskazanym bezpośrednio.

§ 3. Postępowanie na punktach kontrolnych.

Funkcjonarjusze punktów kontrolnych działają w myśl wskazówek podanych w załączonej do niniejszego „Instrukcji dla punktów kontrolnych" i w okólniku Ministerstwa Kolei Żelaznych Nr. 5480/III/12 z dnia 13 grudnia 1921 (tut. pismo Nr. II/14782 z dnia 19 grudnia 1921 r.)

§ 4. Ewidencja materjałów zasekwestrowanych.

Do prowadzenia ewidencji materjałów zasekwestrowanych obowiązany jest Oddział „Demat" odnośne Ekspozytury przy których istnieją Komisje Przemysłowo-Prawne i wszystkie składnice, w których materjały te się znajdują.

W składnicach winna być prowadzona specjalna ewidencja materjałów zasekwestrowanych z podaniem jakości, ilości, wagi i stanu materjałów, oraz ich wartości podług protokołu o oszacowaniu § 5 jak również nazwiskiem i adresem osoby do której należały przed zasekwestrowaniem. Ewidencja winna być prowadzona oddzielnie:

I Dla materjałów zasekwestrowanych na punktach kontr. przy przewozie kolejami.

II. Dla materjału zasekwestrowanego przy przewozie innemi środkami przewozowemi.

III. Dla materjałów zasekwestrowanych bezpośrednio w miejscach ukrycia.

W ewidencji należy podać gdzie i kiedy materjał został zasekwestrowany i numer protokołu o sekwestrze. Materjały zasekwestrowane do czasu ustalenia ich pochodzenia przez Komisję Przemysłowo-Prawną winny być przechowywane oddzielnie.

§ 5. Szacunek.

Oszacowanie materjałów zasekwestrowanych winno być dokonane niezwłocznie po otrzymaniu tych materjałów w składnicy. Oszacowania dokonywuje Komisja, w skład której wchodzi Kierownik Zbiornicy i przysięgły inżynier szacunkowy. Szacunek ustala się według najniższych cen rynkowych w dniu szacunku. Ustalona suma szacunku służy za podstawę do obliczenia wysokości wynagrodzenia za wykrycie danego materjału i nie może być kwestjonowana przez zainteresowanych w otrzymaniu tego wynagrodzenia.

Protokół oszacowania winien być sporządzony w 3 egzemplarzach z których jeden (oryginał) wysyła się do Oddziału „Demat", drugi (odpis) do odnośnej Ekspozytury, na terenie której dany materjał został zasekwestrowany i trzeci (odpis) pozostaje w składnicy. W protokole oszacowania winno być wskazanem kiedy i gdzie dany materjał został zasekwestrowany oraz numer protokołu o sekwestrze. Protokoły należy nadsyłać jako załączniki do pisma.

§ 6. Badanie pochodzenia.

Ustaleniem właściwego pochodzenia zasekwestrowanych materjałów zajmuje się w drodze przeprowadzenia dochodzeń Komisja Przemysłowo-Prawna odnośnej Ekspozytytury, na której terenie został dany materjał zasekwestrowany. Dotyczy to Ekspozytur: Lwowskiej, Wołyńskiej, Lubelskiej, Poleskiej, Nowogródzkiej, Białostockiej i Wileńskiej. Pozostałe Ekspozytury, przy których nie istnieją komisje Przemysłowo-Prawne odstępują te sprawy Oddziałowi „Demat".

Po ostatecznem stwierdzeniu faktycznej przynależności zasekwestrowanych materjałów, odnośny protokół Komisji Przemysłowo-Prawnej winien być nadesłany do Oddziału „Demat" do zatwierdzenia.

W protokole tym winny być podane wszelkie szczegółowe dane dotyczące materjału, jak to: jakość, ilość, waga i stan materjału, gdzie, kiedy, przez kogo i komu został takowy zasekwestrowany, przez kogo wskazany (imię i nazwisko, adres i zajęcie), numer protokołu o sekwestrze, wartość materjału według oceny Komisji Szacunkowej oraz numer protokołu oszacowania. Protokoły nadsyłać należy jako załączniki do pisma.

W wypadku kiedy materjał zostanie uznany za własność państwa, Oddział „Demat" niezwłocznie wyda odnośnej Ekspozyturze polecenie uskutecznienia wypłaty należnego wynagrodzenia, podając jego wysokość. W przeciwnych wypadkach, gdy zasekwestrowany materjał zostanie uznany za własność prywatną, odnośna Ekspozytura sama winna zarządzić natychmiastowe jego zwolnienienie z rekwizycji i powiadomić o tem Oddział „Demat", punkt kontrolny na którym nastąpił sekwestr i ewentualnie osobę, podług wskazówek której dany materjału został zatrzymany.

§ 7. Podział wynagrodzenia.

Wynagrodzenie za wykrycie materjałów uznanych przez Komisję Przemysłowo-Prawną „Dematu" za własność państwową jest jednorazowem i należy się tylko tej osobie która materjał wykryła i wskazała organom „Dematu". Wyjątek stanowią funkcjonarjusze punktów kontrolnych, którzy wynagrodzenie otrzymują w ten sposób, że przyznana suma wynagrodzenia za wykryty materjał przez jednego z nich, dzieli się na wszystkich funkcjonarjuszy (kierowników i kontrolorów) danego punktu. Szeregowi pełniący funkcję kontrolorów, otrzymują wynagrodzenie jak i wszyscy kontrolorzy inni. Kierownik punktu otrzymuje 10% całkowitej sumy wynagrodzenia, Pozostała część (90%) dzieli się równomiernie na wszystkich kontrolorów łącznie z kierownikiem punktu, jeżeli ten ostatni pełni też funkcje kontrolora. Jeżeli zaś kierownik punktu poza kierownictwo czynnego udziału w kontrolowaniu transportów nie przyjmuje, to wynagrodzenie jego ogranicza się do 10% całkowitej sumy wynagrodzenia, resztę zaś 90% dzielą równomiernie pomiędzy sobą pozostali kontrolorzy. Wyjątek od tego stanowią punkta kontrolne w Warszawie, mające wspólnego kierownika, które otrzymuje 6% całkowitej sumy wynagrodzenia przypadającej na jeden z tych punktów. Pozostała część 95% dzieli się równomiernie na wszystkich kontrol. wszystkich punktów kontrolnych w Warszawie bez względu na którym punkcie dany materjał został zasekwestrowany.

§ 8. Wypłata Wynagrodzeń.

W zasadzie wynagrodzenia wypłaca ta Ekspozytura, na terenie której został dany materjał zasekwestrowany. Wypłatę należy uskuteczniać w terminie jak najkrótszym po otrzymaniu odnośnego polecenia z Oddziału „Demat". Pobierający wynagrodzenie winien każdorazowo wysokość pobranej sumy własnoręcznie pokwitować.

§ 9. Rachunkowość.

Sprawozdania pieniężne z sum wypłaconych tytułem wynagrodzenia za wykrycie materjałów zdobyczy wojennej należy przedkładać wraz z ogólnym sprawozdaniem pieniężnym danej Ekspozytury.

Dział III. (Rachuba) otworzy w swoich książkach specjalny rachunek, na który zapisywane będą wszelkie

z tego tytułu wypłacone sumy, z uwzględnieniem następującego podziału:

1). Sumy wypłacone funkcjonarjuszom „Dematu".
2). Sumy wypłacone funkcjonarjuszom kolejowym.
3). Sumy wypłacone przedsiębiorcom zbiórki.
4). Sumy wypłacone osobom postronnym.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1922.

Wszelkie poprzednie sprzeczne z niniejszą instrukcją zarządzenia, anuluje się.

Załącznik: Instrukcja dla punktów kontrolnych.

Kierownik Oddziału: (—) **W. Paszkowski.**

Za zgodność:
Warszawa, dnia 20 III 1922 r.
kierownik kancelarji:
podpis nieczytelny.

L. 13847/I/r. Tarnopol, dnia 17/4 1922.

Wszystkim p. p. Starostom Województwa tarnopolskiego udzielam do wiadomości.

Wojewoda (—) **Olpiński.**

ODPIS.

M. S. Wojsk. Wydz. Prawny.

Nr. 187/22 W. Pr. Warszawa, 17 stycznia 1922.

Do Komisji Rekwizycyjnych Głównej i wszystkich Okręgowych.

Okólnik.

M. S. Wojsk. w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych w sprawie zastępstwa stron w Głównej i Okręgowych Komisjach Rekwizycyjnych.

Ponieważ zdarzały się wypadki, że przy rozprawach, przeprowadzanych przez Okręgowe lub Główne Komisje Rekwizycyjne, strony prywatne zastępowane były przez osoby, nieupoważnione do prawnego zastępstwa przed władzami sądowemi, przeto wyjaśnia się, że w myśl art. 12 rozp. wykon. z dn. 12 grudnia 1919 r. (Dz. Praw Nr. 97/19 r. i art. 23 rozp. wykon. z dn. 1 października 1920 (Mon. Polski Nr. 270/20 r.) do ustawy o rzeczowych świadczeniach wojennych — Główna i Okręgowe Komisje Rekwizycyjne winny w swem postępowaniu kierować się ogólnemi zasadami ustawy postępowania cywilnego, a przeto przez te Komisje winien być z całą skrupulatnością stosowany art. 245 ustawy postępowania cywilnego (dla Małopolski art. 26—39 ust. post. cyw.).

Województwo Tarnopolskie.

L. 7542/I/2. Tarnopol, dnia 18 kwietnia 1922.

Pełnomocnicy stron przy rozprawach Głównej i Okręgowej Komisji rekwizycyjnych.

Panu Staroście (wszystkim) do wiadomości.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Skarbu. Dep. pod.

D. P. 160/II. Warszawa, dnia 18 lutego 1922.

Do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w/m.

Ministerstwo Skarbu oznajmia, że według postanowień art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 1921 r. Dz. U. R. P. Nr. 1 z r. 1922 poz. 1., o poborze daniny państwowej do orzekania i wymierzania kar określonych w pierwszym ustępie wspomnianego artykułu powołane są Sądy pokoju (powiatowe) albo też władze administracyjne.

Ze względu na ten fakultetywny przepis ustawy, będzie zależeć od swobodnego ocenienia Władz podatkowych I. instancji, czy zwrócą śię o ukaranie winnych do Sądów pokoju (powiatowych), czy też do władz administracyjnych I. instancji.

Rozumie się, że raz obrana droga sądowa, czy też administracyjna, nie może być w II. instancji zmienioną.

Województwo Tarnopolskie.

L.8591/I/2. Tarnopol, dnia 19 kwietnia 1922.

Orzeczenie i wymiar kar za przekroczenie ustawy z 16. XII. 1921 Dz. U. R. P. Nr. 1/22 poz. 1 — o poborze daniny państwowej.

Panu Staroście (wszystkim) wskutek reskryptu Ministerstwa spraw wewnętrznych z 1 marca 1922 Nr. A. K. 758 do wiadomości i zastosowania się.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej.

Nr. 76/Pr. Buffalo, N. Y. K. II. a. 35372 dnia 23 sierpnia 1921.

Do Ministerstwa Spraw Zagranicznych
Departament Konsularny.

Konsulat tutejszy został uwiadomiony przez „Industrial Accident Bureau“, iż William Krapp został zabity podczas pracy w „The Albert A. Albrecht Co“ w Detroit, Mich.

Zmarły miał pozostawić rodziców w Małopolsce, których adres bliższy nie jest znany.

Według prawa rodzicom ś. p. Williama Krappa przysługuje prawo do odszkodowania, za śmierć ich syna, celem jednak otrzymania tego odszkodowania, potrzebnym będzie, aby rodzice nieboszczyka wypełnili formularz do tego celu przeznaczony, czyli złożyli podanie o odszkodowanie czyli (Claim for Compensation). Wszelkie próby czynione przez Konsulat, celem odnalezienia osoby, która znała nieboszczyka, względnie mogła udzielić adresu jego rodziców, nie dały rezultatu. Konsulat więc zwraca się do Ministerstwa, z prośbą o zarządzenie poszukiwania w Małopolsce za rodzicami Williama Krappa, lub jego krewnymi. Zmarły liczył około 33 lat, z zawodu robotnik, został zabity dnia 28 lipca 1920 r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 12472/I/1. Tarnopol, dnia 19 kwietnia 1922.

William Krapp—poszukiwanie spadkobierców.

Panu Staroście (wszystkim).

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 22 marca 1922 N-AK. 932 z poleceniem zarządzenia poszukiwań za spadkobiercami Williama Krappa, w danym razie sprawozdania.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 15287/I/4. Tarnopol, dnia 28 kwietnia 1922.

W sprawie pomocy wojskowej przy powodziach.

Okólnik

do wszystkich Starostów.

Ministerstwo Spraw Wojskowych rozkazem z 2 marca 1922 L. 4367/G. M. Kanc. poleciło wszystkim Dowództwom Okręgów korpuśnych spieszyć z wszelką pomocą władzom cywilnym administracyjnym w zakresie rozbijania zatorów lodowych, naprawy mostów, w szczególności mostów ważnych pod względem strategicznym etc.

O tem zawiadamia się P. Starostę wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 5 kwietnia 1922 Nr. A. W. 466.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. BP.—325. Warszawa, dnia 3 kwietnia 1922.

W sprawie wypłacania premji za wykrycie kradzieży drutu bronz.

Do Pana Wojewody w Tarnopolu.

Pismem z dnia 13 stycznia 1922 L. 51/X. Ministerstwo Poczt i Telegrafów zakomunikowało Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, co następuje:

„Pragnąc położyć kres kradzieżom drutu bronzowego z państwowych linji telefonicznych i zachęcić funkcjonarjuszów publicznych do jaknajenergiczniejszej działalności w kierunku wykrywania sprawców tych kradzieży oraz wyszukiwania skradzionego przez nich drutu. Ministerstwo Poczt i Telegrafów na podstawie zgody Ministerstwa Skarbu, ustanawia wypłacanie premji tym funkcjonarjuszom publicznym (państwowym), którzy przyczynią się do wykrycia sprawców kradzieży drutu bronzowego lub do odnalezienia skradzionego drutu.

Premje wypłacane będą przez Okręgowe Dyrekcje Poczt i Telegrafów (w Warszawie, Lublinie, Grodnie, Krakowie, Poznaniu, Bydgoszczy i we Lwowie) bądź z własnej inicjatywy, bądź na wniosek przełożonej władzy danego funkcjonarjusza. Wysokość premji będzie ustalana w każdym wypadku osobno, na podstawie oceny zasług danego funkcjonarjusza, przy obecnej cenie, aż do wysokości mk. 600 od każdego kilograma drutu bronzowego, odnalezionego przez niego lub dzięki jego wskazówkom“.

Podając powyższe do wiadomości, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poleca niniejszem wezwać podległe sobie organa do usilnego współdziałania z władzami pocztowo-telegraficznemi, w celu zwalczania kradzieży drutu bronzowego z państwowych linji telefonicznych.

Za Ministra (podpis nieczytelny)
Dyrektor Departamentu.

Województwo Tarnopolskie.

L. 15491/I/4. Tarnopol, dnia 28 kwietnia 1922.

W sprawie wypłacania premji za wykrycie kradzieży drutu bronz.

Okólnik

wszystkim Starostwom do wiadomości i zawiadomienia podwładnych organów.

Okólnika tego Starostwom nie rozesłano.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

ODPIS.

Starostwo w Skolem.

L. 4762. Skole, dnia 5 kwietnia 1922.

Do wszystkich Starostw Województwa Stanisławowskiego.

Według pisma P. K. U. w Stryju z dnia 25 lutego 1922 L. 2552 ur. w r. 1893 w Skolem Jan Stefan Kołodziej syn Antoniego i Zofii z zawodu robotnik, nie uczynił dotychczas zadość obowiązkowi stawiennictwa do przeglądu wojskowego.

Ponieważ wymieniony z powiatu tut. wyjechał w niewiadomym kierunku upraszam o zatządzenie ścisłej inwigilacji nad jego pojawieniem się, w razie wyśledzenia dostawienia go do najbliższej P. K. U. i nadesłanie wyciągu z listy imiennej „B“ celem zanotowania w tut. ewidencji.

Starosta: w. z. **Kocół** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 16701/I/1. Tarnopol, dnia 30 kwietnia 1922.

Stefan Kołodziej ze Skolego, niestawiennictwo do poboru wojsk.

Panu Staroście (wszystkim) przesyła się do dalszego zarządzenia.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 13476/V/4. Tarnopol, dnia 5 kwietnia 1922.

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 16 marca do 31 marca 1922.

Nosacizna:

Pow. Borszczów: Borszczczów, Cygany, Skała, Jezierzany, Jezierzanka.
„ Brody: Zabłotce.
„ Brzeżany: Brzeżany.
„ Buczacz: Buczacz, Zyznomierz.
„ Husiatyn: Kociubińce Mszaniec.
„ Radziechów: Hanunin.
„ Skałat: Ostapie.
„ Tarnopol: Baworów, Tarnopol.
„ Trembowla: Mogielnica.
„ Zaleszczyki! Popowce, Korolówka, Worwolińce.
„ Zbaraż: Koszlaki, Kobyla, Załuże.
„ Zborów: Białogłowy. Białokiernica, Cecowa, Jarosławice, Kudynowce, Młynowce, Pohrebce, Serwory, Torhów, Wołczkowce, Zarudzie.

Świerzb u koni:

Pow. Borszczów: Dobranówka, Kozaczyzna, Teresin ad Borszczów.
„ Brody: Berlin, Koniuszków.
„ Brzeżany: Brzeżany. Dryszczów, Sarańczuki.
„ Buczacz: Czechów, Dźwinogród, Folwarki, Jezierzany, Korościatyn, Kośmierzyn, Medwedowce, Monasterzyska, Petlikowce stare, Podlesie, Podzamczek, Porchowa, Scianka, Słobódka górna, Snowidów, Trybuchowce, Woziłów, Zadarów.
„ Kamionka strumiłowa: Horpin, Kamionka strum., Kupcze, Nahorce małe, Streptów, Wierzblany, Zelechów wielki.
„ Podhajce: Stare miasto, Jabłonówka, Małowody. Popławy. Podhajce, Złotniki, Horożanka.
„ Przemyślany: Alfredówka.
„ Radziechów: Batyjów, Monastyrek brodz., Niwice, Chladów, Płowe, Uwinn.
„ Skałat: Hałuszczyńce, Iwanówka, Supranówka, Zielona, Sorocko.
„ Zborów: Bohutyn, Cecowa, Czystopady. Jackowce, Iwaczów, Meteniów, Młynowce, Moniłówka, Mszana, Nesterowce, Neterpińce, Olejów, Ostry garb., Perepelniki, Pleśniany, Pomorzany, Sławna, Torhów, Zborów.
„ Złoczów: Bołożynów, Płuhów.

Wąglik:

Pow. Borszczów: Strzałkowce.
„ Radziechów: Chladów, Peratyn, Radziechów.

Wścieklizna:

Pow. Borszczów: Jurjampol.

„ Brody: Brody, Ponikwa, Ponikowice.
„ Brzeżany: Dmuchawiec.
„ Buczacz: Łazarówka.
„ Przemyślany: Ciemierzyńce.
„ Radziechów: Majdan stary.
„ Trembowla: Trembowla.
„ Zaleszczyki: Nyrków.
„ Zbaraż: Czernichowce.
„ Zborów: Łukawiec, Tustogłowy.
„ Złoczów: Złoczow.

Województwo Tarnopolskie

L. 15389/V/4. Tarnopol, dnia 20 kwietnia 1922.

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 1 kwietnia do 15 kwietnia 1922.

Nosacizna:

Pow. Borszczów: Borszczów, Cygany, Skała, Jezierzany, Jezierzanka.
„ Brody: Zabłotce.
„ Brzeżany: Brzeżany, Kozowa.
„ Buczacz: Buczacz, Zyznomierz.
„ Husiatyn: Kociubińce, Mszaniec.
„ Radziechów: Hanunin.
„ Tarnopol: Baworów.
„ Trembowla: Mogielnica.
„ Zaleszczyki: Popowce, Korolówka, Worwolińce.
„ Zbaraż: Koszlaki, Kobyla, Załuże.
„ Zborów: Białogłowy, Białokiernica, Cecowa, Kudynowce, Młynowce, Serwery. Torhów, Zarudzie.

Świerzb u koni:

Pow. Borszczów: Dobranówka, Kozaczyzna, Teresin ad Borszczów.
„ Brody: Berlin, Koniuszków.
„ Brzeżany, Dryszczów, Sarańczuki.
„ Buczacz: Czechów, Dźwinogród, Folwarki. Jezierzany, Korościaryn, Kośmierzyn, Medwedowce, Monasterzyska, Petlikowce stare, Podlesie, Podzamczek, Porchowa, Ścianka, Słobódka górna, Snowidów, Trybuchowce, Woziłów, Zadarów.
„ Kamionka strumiłowa: Horpin, Kamionka strum., Kupcze. Nahorce małe, Streptów, Wierzblany, Zelechów wielki.
„ Podhajce: Stare miasto, Jabłonówka, Małowody, Popławy, Podhajce, Złotniki, Horożanka.
„ Przemyślany: Alfredówka.
„ Radziechów: Batyjów, Monastyrek brodz. Niwice, Ohladów, Płowe, Uwin.
„ Skałat: Hałuszczyńce, Iwanówka, Supranówka, Zielona, Sorocko, Kozina.
„ Zborów: Cecowa, Jackowce, Moniłówka, Mszana, Nesterowce, Olejów, Ostry garb, Perepelniki. Pleśniany, Pomorzany, Sławna, Torhów, Zborów.
„ Złoczów: Bołożynów, Płuhów.

Wąglik:

Pow. Borszczów: Strzałkowce.
„ Trembowla: Słobódka strusowska.

Wścieklizna:

Pow. Borszczów: Jurjampol.
„ Brody: Ponikwa, Ponikowica.
„ Buczacz, Łazarówka.
„ Przemyślany, Ciemierzyńce.
„ Radziechów: Dmytrów Radziechów.
„ Zaleszczyki: Nyrków.
„ Zbaraż: Czernichowce.
„ Zborów: Beremowce, Jarosławice.
„ Złoczów: Bortków, Ryków.

Cholera drobiu:

Pow. Brzeżany: Płotycza:
„ Kamionka: Spas.

Województwo Tarnopolskie.

L. 11665/V/4. Tarnopol, dnia 21 kwietnia 1922.

Opłaty za oględziny zwierząt do rzezi przeznaczonych i przed wydaniem paszportów.

Rozporządzenie Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu z dnia 21 kwietnia 1922 L. 11665/V/4 zmieniające opłaty za oględziny zwierząt do rzeźi i kłucia przeznaczonych, oraz mięsa z nich tudzież za oględziny zwierząt przed wydaniem paszportów.

Uchylając rozporządzenie b. Namiestnictwa z 3 czerwca 1920 L. $\frac{61247/XVII.}{4025}$ ogłoszone w gazecie lwowskiej z 15 czerwca 1920 Nr. 138-c ile ono dotyczy wysokości opłat za oględziny zwierząt i mięsa, Urząd Wojewódzki w porozumieniu z Wydziałem Samorządowym postanawia co następuje:

Wysokość opłat, które gmina ma prawo ustanowić z zachowaniem postanowień §§. 28 i 8 rozp. b. Namiestnictwa z 6 sierpnia 1910 L. $\frac{43970/XVII.}{2102}$

I.

za oględziny zwierząt przeznaczonych do rzeźi i kłucia oraz mięsa z tychże

A) w rzeźniach pozostających pod dozorem lekarza weterynaryjnego, może najwyżej wynosić za oględziny jednej sztuki:

1) bydła rogatego, wołów, krów, jałowek, buhaji i świń po . . . . 100 Mp.

2) konia po . . . . . 200 „

3) cieląt ssących, kóz, owiec po 20 „

4) za oględziny mięsa sprowadzonego do gminy (ćwiartek, połówek lub całych zwierząt) za każdą sztukę po 20 „

B) w miejscowościach, w których oględzin nie wykonują lekarze weterynaryjni, może najwyżej wynosić połowę wyszczególnionych pod A opłat;

II.

za oględziny zwierząt przed wydaniem paszportu:

1) za każdą sztukę bydła rogatego, wołów, buhaji, krów, jałownika i konia po 20 Mp.

2) za każdą sztukę cieląt, świń, jagniąt, baranów, skopów, kóz i owiec po 10 „

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 15-go maja 1922.

Wojewoda: w. z. Jaworczykowski w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 15905/V/4. Tarnopol, dnia 28 kwietnia 1922.

Egzamin z podkownictwa.

Do wszystkich Starostw Województwa Tar-nopolskiego.

Egzamin z podkownictwa dla cywilnych kowali, którzy bez odbycia półrocznego kursu kucia kopyt i racic, pragną po myśli rozporządzenia b. austr. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 27 sierpnia 1873 Dz. p. p. Nr. 140 uzyskać świadectwo uzdolnienia do wykonania samoistnie przemysłu podkownictwa odbędzie się we Lwowie w czerwcu b. r. w szkole kucia koni przy kadrze okr. szpitala koni Nr. VI. przy ul. Balonowej.

Do podania o przypuszczenie do egzaminu należy dołączyć świadectwo wyuczenia się kowalstwa w przepisany sposób (Lehrbrief) i dowód, że kandydat pracował najmniej przez 3 lata jako pomocnik (czeladnik) u podkuwacza koni.

Termin egzaminu będzie wyznaczony później, o czem przypuszczeni do egzaminu kandydaci będą osobno zawiadomieni.

O tem zechce Starostwo zawiadomić stosownie interesowanych.

Wojewoda: Olpiński w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 15028/VI/1. Tarnopol, dnia 13 kwietnia 1922.

Statystyka stanu zatrudnienia w przemyśle.

Do wszystkich Starostw.

Poleca się zwrócić uwagę właścicielom lub kierownikom zakładów przemysłowych zatrudniających 20 robotników lub więcej, że w myśl rozp. Rady Ministrów z 6 lutego 1922 Nr 12 poz. 108 są obowiązani:

1) przysłać do Głównego Urzędu Statystycznego za miesiąc sprawozdawczy najdalej do 5 następującego miesiąca sprawozdanie o stanie zatrudnienia według wzoru przepisanego przez Główny Urząd Statystyczny

2) na wypadek wniesienia, lub zaprzestania albo wznowienia produkcji mają o tem zawiadomić wraz z podaniem przyczyny Główny Urząd Statystyczny oraz właściwy Urząd Wojewódzki

3) w razie czasowego zmniejszenia się liczby robotników poniżej 20 powinni nieprzerwanie przesyłać zwykłe miesięczne sprawozdania.

Wojewoda: Olpiński w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 15295/VI Tarnopol, dnia 24 kwietnia 1922.

Koszta utrzymania aresztantów administracyjnych.

(Do wszystkich Panów Starostów)

W myśl pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 24/3 1922 L. 990/DB/2 zawiadamiam, że koszta utrzymania

więźniów administracyjnych, zasądzonych orzeczeniem karno-administracyjnem Urzędów Walki z lichwą, obciążają budżet Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Dział 3 § 11 „Utrzymanie przytrzymanych i zasądzonych administracyjnie“ w Warszawie § 11 budżetu Komisarjatu Rządu na miasto Warszawę.

O tem zawiadamiam wskutek okólnika Ministerstwa Spraw Wewn. z dnia 6 kwietnia 1922 Nr. 49.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo przemysłu i handlu
Departament Przemysłowy.

Nr. 111440. Warszawa, dnia 8 kwietnia 1922.

W sprawie handlu bez kart przemysłowych.

Do Urzędu Wojewódzkiego (Wydział przemysłowy) w Tarnopolu.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu otrzymało za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych doniesienie T-wa Rozwój, „że we wschodniej Małopolsce, a w szczególności we Lwowie, żydzi emigranci z Rosji bolszewickiej zajmują się handlem, pomimo, że nie posiadają karty przemysłowej“.

Powyższe podaje się Urzędowi do wiadomości z tem, że należy bezzwłocznie przypomnieć podwładnym organom o konieczności ścisłego przestrzegania, aby nieposiadający odpowiednich uprawnień nie wykonywali odnośnych przemysłów.

Za Ministra: w. **Juljan Dąbrowski**
Dyrektor Departamentu.

Województwo Tarnopolskie.

L. 15900/VI/1. Tarnopol, dnia 25 kwietnia 1922.

Panom Starostom tutejszego Województwa

do wiadomości i dopilnowania.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 16085/VI Tarnopol, dnia 26 kwietnia 1922.

Represja karna przekroczeń ustawy z 2/7 1920 Dz. U. Rz. p. p. Nr. 67.

Do Pana Starosty (do wszystkich).

Do Głównego Urzędu Walki z lichwą nadeszło od Starosty w Wadowicach pismo z dnia 8/4. w którym donosi: „że z powodu, że na posiedzeniu w dniu 21/3 1922 r. uchwalono ceny wytyczne na artykuły codziennej potrzeby, które dotychczas odpowiadają stosunkom miejscowym, przeto nie zachodziła potrzeba zwoływania powiatowej Komisji do badania cen i zysków w pierwszych dniach kwietnia r. b. „Treść pisma tego zasługuje na uwagę, gdyż w tym samym okresie nieomal wszystkie komisje znacznie ceny popodnosiły, nadmieniając, że zwyżka cen idzie w dalszym ciągu i nie daje się powstrzymać. Na wyjątkowy ten wypadek w Wadowicach rzucają nieco światła cyfry, które można wyjąć z raportów o represjach karnych składanych przez tegoż starostę:

1) od czasu rozpoczęcia akcji do 11 lutego wpłynęro spraw	95
pozatem wydano opinji dla Sądów w sprawach	35
2) w czasie od 12 — 18 lutego wpłynęło spraw	36
3) „ od 19 — 26 „ „ „	63
4) „ 27/2—3/3 wpłynęło spraw	62
5) „ 6/3—19/3 „ „	86
6) „ 20/3—2/4 „ „	100
Ogółem spraw	477

z tego załatwiono dotychczas spraw 354 w czasie gdy najwyższa cyfra, którą się spotyka w raportach innych jest 102 (przez Polski Urząd Wojewódzki na terytorjum Miasta i Starostwa Brzeskiego) inne zaś raporty nie przekraczają 30 do 40 spraw. Nasuwa się stąd wniosek, że represja karna nie jest bez znaczenia dla otrzymania powagi uchwał komisji dla badania cen.

O tem zawiadamiam Pana Starostę wskutek pisma Gł. Urzędu walki z lichwą z 14 kwietnia 1922 Nr. 2023/prez. z wezwaniem poświęcenia szczególnej uwagi represji karnej przekroczeń ustawy z 2-go lipca 1920 Dz. U. Rz. P. Nr. 67.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

Wygział Zdrowia Publicznego.

L. 11842/VIII/E. Tarnopol, dnia 31 marca 1922.

Przesyłanie wykazów tygodniowych o chorobach zakaźnych sąsiednim lekarzom powiat.

Okólnik

do wszystkich Starostw.

Wskutek okólnika M. Z. P. z dnia 1 marca 1922 Nr. Ad. 6573/2/652 polecam niezwłocznie zarządzić, aby lekarze powiatowi przesyłali odtąd regularnie wykazy tygodniowe zachorowań i zgonów na choroby zakaźne, wszystkim lekarzom powiatowym sąsiednich powiatów, w terminie nie później, niż co środę następnego tygodnia po tygodniu sprawozdawczym.

Wykazy te należy przesyłać także władzom sądowym, w rejonie których występują choroby zakaźne oraz Władzom wojskowym (Dowództwo garnizonu, Pow. Komenda Uzup.), a sporządzić je na ćwiartce papieru odpowiednio do następującego wzoru:

Starostwo w Przemyślanach.

Wykaz tygodniowy zachorowań (i zgonów) na choroba choroby zakaźne od 19/3 do 25/3 1922.

Tyfus brzuszny: Słowita 4, Swirz 5 (1).

Tyfus plamisty: Kurowice 6 (3), Stanimirz 7 (2).

Iłonica Lipowce: 8 (2), Młynowce 5.

Odra Borszczów: 12.

Jaglica Mahodów: 3.

Do Starostwa w...

Sądu powiatowego w Przemyślanach.

O pojawieniu się i wygaśnięciu epidemji poszczególnych chorób zakaźnych w danej miejscowości lekarze powiatowi winni osobnem pismem (o cholerze i dżumie telegraficznie) zawiadamiać lekarzy powiatowych sąsiednich powiatów, a to równocześnie przy załatwieniu przedłożenia Województwu sprawozdania lekarskiego o sprawdzeniu pojawienia się względnie sprawozdania końcowego o wygaśnięciu epidemji.

W ostatnich czasach okazało się, iż zwłaszcza niektórzy zastępcy lekarzy powiatowych nie przedkładają przez Starostwo Województwu sprawozdań lekarskich o sprawdzeniu względnie o przebiegu epidemji również nie przedkładają miesięcznych wykazów czynności urzędowych, a niekiedy i miesięcznych rachunków kosztów podróży z powodu epidemji a to z tego mniemania, iż pobierając stale djety, lub nie zaliczając kosztów podróży w razie otrzymania bezpłatnych podwód (których jednak nie można wymagać) uważając się za wolnych od tych przedłożeń. Wskutek tego niewłaściwego zapatrywania dzieje się, iż Panu Staroście ani Województwu nie jest znany stan epidemji oraz przedsięwziętych środków ochronnych, co bezwarunkowo jest niedopuszczalne. Polecam zatem ściśle przestrzegać aby doniesienia o chorobach zakaźnych były niezwłocznie w Starostwie prezentowane i doręczane lekarzowi urzędowemu, który ma je jak najrychlej załatwić następnie zaraz przedłożyć Starostwu sprawozdanie o sprawdzeniu stanu i wydanych na miejscu zarządzeniach. Na podsrawie takiego zaprotokołowanego sprawozdania należy wydać do zw. gminnej stosowne zarządzenia na piśmie. a odpis ich wraz ze sprawozdaniem lekarskiem przedłożyć Województwu oraz równocześnie Ekspozyturze N. N. K. we Lwowie, a nadto wysłać wyżej wskazane zawiadomienie do sąsiednich Starostw wzgl. lekarzy powiatowych. Naturalnie jeżeli doniesienie opiewało o chorobie zakaźnej, a badanie lekarskie takiej nie stwierdziło, wówczas należy sprawozdanie lekarskie o wyniku dochodzeń z powodu doniesienia przedłożyć także Województwu do wiadomości.

O ile w danej miejscowości, gdzie pojawiła się epidemja, jest lekarz miejski lub ma siedzibę lekarz okręgowy, należy po sprawdzeniu epidemji przez lekarza urzędowego, polecić władzy autonomicznej tej miejscowości, aby wezwała dotyczącego lekarza komunalnego celem sprawowania dalszego nadzoru sanitarnego nad przebiegiem epidemji i wykonaniem potrzebnych zarządzeń zapobiegawczych przeciw epidemji, przy współudziale miejscowej Władzy autonomicznej, oraz aby relacje tygodniowe o przebiegu i stanie epidemji, tudzież wykonaniu zarządzeń były Starostwa aż do stłumienia i wygaśnięcia epidemji przedkładane.

Ponieważ zdarza się, że niektóre Starostwa z powodu pojawienia się choroby zakaźnej w miejscowości, gdzie jest lekarz miejski, względnie ma siedzibę lekarz okręgowy, poradzając „dojazdy“ w tej miejscowości celem stłumienia epidemji, który później z tego powodu zalicza djety, przeto zwraca się uwagę, iż poruczenia rzekomych dojazdów do siedziby lekarza w tych razach należy zasadniczo zaniechać, bo ciała samorządowe są ustawowo obowiązane zapobiegać chorobom zakażnym i współdziałać z władzami rządowymi przy i ich zwalczaniu, kontrola zaś i nadzór w tym kierunku należy do władzy rządowej. Gdzie jednak niema miejscowego lekarza kumunalnego, wtedy lekarz powiatowy, ewentualnie doraźnie w jego zastępstwie delegowany inny lekarz przeprowadza czynność komisyjną, za zwrotem należnych kosztów, po przedłożeniu udokumentowanego rachunku i sprawozdania lekarskiego.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 11132/VIII/2. Tarnopol, dnia 1 kwietnia 1922.

Zarządzenia ochronne przeciw cholerze.

Okólnik

do wszystwich Starostw.

Wobec możliwości zawleczenia cholery przez osoby powracające z Rosji wydał Naczelny Nadzwyczajny Komisarjat dla spraw walki z epidemjami zarządzenia, które podaje się w następującym streszczeniu:

Rozróżnić należy dwa okresy: pierwszy przed pojawieniem się cholery na terenie Województwa i drugi w chwili, gdy stwierdzono już wypadki cholery.

W okresie pierwszym będą stworzone z dniem 1 kwietnia 1922 **punkty szczepienne** we wszystkich miejscowościach, gdzie znajdują się państwowe szpitale epidemiczne, szpitale powszechne, które obowiązane będą szczepić bezpłatnie ludność miejscową i o-

koliczną w jaknajszerszym zakresie, zapomocą szczepionki „TETRA“.

Szczepionkę należy stosować dwukrotnie w odstępach 5 — 10 dni.

Sposób przeprowadzenia szczepienia:

Szczepienie przeprowadzać będzie sanitarjusz (szka) codziennie, nie wykluczając niedziel i świąt w godzinach i miejscu określić się mających.

Każdy szczepiony musi być zapisany do książki ewidencyjnej, która zawierać ma następujące rubryki: Nr. porządkowy, imię i nazwisko, wiek, miejsce zamieszkania, daty pierwszego i drugiego szczepienia osoby, uwaga. Po wykonaniu szczepienia otrzyma szczepiony kartkę z numerem porządkowym księgi ewidencyjnej, po drugiem świadectwo wedle wzoru przepisanego przez N. N. K.

Osobom dorosłym t. j. po 16-tym roku życia należy zastosować:

przy I. szczepieniu 0·5 cm.³ TETRY
przy II. szczepieniu 1·6 cm.³ „

Dzieciom od lat 2 — 5:

przy I. szczepieniu 0·1 cm³.
przy II. „ 0·2 „

od lat 5 — 10:

przy I. szczepieniu 0·2 cm.³ — 0·3 cm.³
przy II. „ 0·4 „ — 0·5 „

od lat 10 — 15:

przy I. szczepieniu 0·3 cm.³ — 0·4 cm.³
przy II. „ 0·5 „ — 0·6 „

Flaszkę ze szczepionką należy przed użyciem dobrze wstrząsnąć.

Od szczepień winni być uwolnieni:

Starcy wyżej lat 60-ciu, kobiety w drugim okresie ciąży, chorzy na organiczne cierpienia serca z niekompenzacją, z miażdżyc tętnic daleko posuniętą, z cierpieniami aorty, na ostre i podostre formy gruźlicy na nerki, na cierpienia kiszkowe z biegunką, na choroby wycieńczające i charłactwo powodujące, choroby połączone z gorączką.

Osoby te zwolnione przez kierownika szpitala otrzymują stosowne zaświadczenie według wzoru NNK.

Oprócz punktów szczepiennych przy szpitalach, ustanowione będą punkty szczepienne przy gminach, gdzie szczepić będą sanitarjusze.

W Województwie Tarnopolskim w pierwszej linji będę zaszczepione gminy nad Zbruczem. Sanitarjuszom tym zapewnią Starostwa po gminach pomieszczenie i wydadzą im dokumenty upoważniające do wykonywania szczepień ochronnych w powiecie. Zwierzchnościom gminnym, Posterunkom Policji państwowej polecą Starostwa udzielać stosownej pomocy i opieki na ich żądanie. Kontrolę nad wykonaniem czynności tych osób wykonywać będzie lekarz powiatowy, który podpisze świadectwa szczepienia osobom zaszczepionym przez sanitarjuszy.

Osobom szczepiącym wypłacać będzie N. N. K. wynagroezenie, również dostarczy on materjałów potrzebnych do szczepienia jak szczepionki, jodyny, spirytusu denaturowanego, miseczki do stawylizacji. lampek spirytusowych, wstrzykawek oraz igieł i przyborów do pisania. Wedle wszelkiego prawdopodobieństwa otrzyma również Województwo część wymienionych przyborów, celem dalszego zasilania punktów szczepiennych.

Z chwilą pojawienia się cholery na pewnych obszarach, będą te obszary uznane jako zapowietrzone cholerą, wtedy ruch osób będzie ograniczony tylko do tych, które się wykażą świadectwem z dokonanego szczepienia „TETRĄ“.

Na wypadek zachorowania osoby wśród objawów cholery w pociągu znajdującym się w ruchu, należy chorą osobę oddać ile możności dopiero na takiej stacji kolejowej, gdzie w miejscu znajduje się szpital. Do tych miejscowości należą: Złoczów, Tarnopol, Krasne-Busk, Kamionka strumiłowa, Przemyślany, Podhajce, Brzeżany, Czortków, Zaleszczyki i Brody. Już obecnie wydadzą Starostwa potrzebne zarządzenia celem przewiezienia takich chorych do szpitali w porozumieniu z zarządami ich i koleją, tak aby na wypadek potrzeby wszystko było przemyślane i przygotowane.

Przepisy kolejowe normują, co ma stać się z osobami podrużującemi w takim wagonie oraz z wagonem w którym jechał chory na cholerę.

Przypominam tutejsze zarządzenie wydane reskryptem z dnia 11 stycznia 1922 L. 1042/VIII/2 i polecam dopilnować jego wykonania.

W końcu załączam po 1 egzemplarzu pouczenia o cholerze oraz o szczepieniu od cholery dla użytku lekarza urzędowego.

Polecam przez odpowiednie pouczenia do gmin, urzędów parafjalnych, zarządów szkół Policji państwowej, przygotować w drodze propagandy tak teren do przeprowadzenia szczepienia ochronnego aby one objęły jaknajszersze naraz warstwy ludności chroniąc ją przed epidemją i ofiarami w ludziach.

Zadanie przed jakim obecnie stoimy jest wielkiej wagi, a egzamin który składamy, spełniając nasze zadanie przed forum zachodu Europy, musi wypaść tak, abyśmy uzyskali pełne zaufanie zachodu.

O ileby który z lekarzy chciał się podjąć szczepieniu „Tetrą“ należy donieść Województwu.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 13636/VIII/2. Tarnopol, dnia 10 kwietnia 1922.

Polacy-żołnierze amerykańscy polegli we Francji, przewóz zwłok.

Okólnik

do wszystkich Starostw.

W myśl pisma Głównego Urzędu Opieki nad Grobami wojennymi przy Min. Spraw Wojsk. z dnia 30 września 1921 L. dz. 7263/S. W. N. zgodził się Rząd Stanów Zjednoczonych zwrócić na koszt własny zwłoki żołnierzy amerykańskich poległych we Francji.

Polecam Starostwu zawiadomić o tem interesowanych z tem pouczeniem, że zamierzający sprowadzić zwłoki poległych we Francji żołnierzy armji amerykańskiej mają się zwrócić w tym celu do Urzędu Opieki nad grobami wojennymi przy D. O. K. we Lwowie podając imię i nazwisko poległe.

Województwo Tarnopolskie.

L. 14051/VIII/2. Tarnopol, dnia 10 kwietnia 1922.

Dr. Gracz z Torunia
książka p. t. „Hygiena mięsa“.

Okólnik

do wszystkich Starostw.

Dr. Gracz, radca wojewódzki w Toruniu, wydał własnym nakładem książkę p. t. „Hygiena mięsa“, przeznaczoną w pierwszym rzędzie dla oglądaczy mięsa a mogącą mieć także zastosowanie dla lekarzy powiatowych.

Zwracam uwagę, że dziełko to jest do nabycia w nakładzie autora w cenie wraz z przysyłką i opakowaniem za 840 Mk.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 1487/9VIII/2. Tarnopol, dnia 13 kwietnia 1922

W sprawie uprzystępnienia ubogiej ludności nabywania niektórych lekarstw.

Okólnik

do wszystkich Starostw.

W celu uprzystępnienia ubogiej ludności nabywania lekarstw, zostało wydane Rozporządzenie Min. Zdr. Publ. z dnia 3 kwietnia 1920 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 33 poz. 194), na mocy którego uboga ludność ma możność nabywania wyszczególnionych w art. 1 tego rozporządzenia środków po cenach znacznie zniżonych.

Wobec stałego dotąd podnoszenia się cen na środki lecznicze, Ministerstwo Rozporządzeniem z dnia 4 marca 1922 (Dz. U. Rz. P. Nr. 18 poz. 154), podwyższyło ceny tychże.

Polecam Panu Staroście zwrósić uwagę lekarzy na przysługujące im prawo zapisywania ubogiej ludności lekarstw po cenach powołanem rozporządzeniem ustalonych, zaś aptekom obowiązek wydawania tych lekarstw.

Wojewoda: w z. **Jaworczykowski.**

Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 14934/VIII/2. Tarnopol, dnia 13 kwietnia 1922.

W sprawie środków tępienia szczurów i myszy.

Okólnik

do wszystkich Starostw.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego reskryptem z 27 marca 1922 Nr. $\frac{\text{F. 9089/22}}{672}$ zawiadamia, że trucizna na szczury p. n. „Kaps“ zawierająca węglan barytowy, wyrobu firmy Ch. Kramer w Łodzi, której sprzedaż została swego czasu wzbroniona jest znowu dopuszczona do sprzedaży pod warunkiem, że preparat będzie zabarwiony safraniną w ilości 4% i na każdej paczce będzie umieszczony napis o własnościach trujących tego preparatu.

Sprzedaż „Kapsu“ może odbywać się jedynie w zakładach posiadających konsesję na handel truciznami, z art. 15 Rozporządzenia Autr. Min. Spraw Węwnętrznych i Handlu z dnia 21 kwietnia 1876 r. (Dz. pp. Nr. 60).

Jednocześnie zawiadamiam, że reskryptem Min. Zdr. Publ. Nr. F. 7819/582 udzielono pozwolenie na wyrób i sprzedaż „Pasty na szczury“ aptekarza A. Zalewskiego w Rawie Mazowieckiej, składającej się z cebuli morskiej (Bulbus Scillae). tłuszczu wieprzowego i mąki; sprzedaż tej pasty może odbywać się na tych samych warunkach, jak sprzedaż „Kapsu“. Reskryptem zaś Nr. 7824/576 z 1922 r. M. Z. P. udzieliło pozwolenia na wyrób i powszechną sprzedaż „Murolu“ składającego się z 20% wapna i 80% gipsu z domieszką olejku anyżowego.

Wreszcie polecam Starostwom stwierdzić, jakie środki do tępienia szczurów i myszy znajdują się w obiegu na obszarze Starostwa i podać tu do maja b. r. nazwy tych środków, wymieniając jednocześnie firmę wytwarzającą i jej adres.

Wojewoda: w z. **Jaworczykowski.**

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 15069/VIII1. Tarnopol, dnia 26 kwietnia 1922.

Udział Skarbu Państwa w ponoszeniu wydatków wynikających z postanowień „Zasadniczej ustawy sanitarnej“.

Ustawa sanitarna z dnia 19 lipca 1919 r. wkłada w art. 3, 4 i 5 pewne obowiązki na ciała samorządo-

we, które z chwilą wejścia Ustawy w życie obowiązane są obowiązki te spełniać.

Następnie art. 7 tej ustawy stanowi, że wydatki, wynikające z wykonania obowiązków, nałożonych przez Ustawę na ciała samorządowe, obowiązują w całości związki komunalne, z tem jedynie zastrzeżeniem, że Skarb Państwa weźmie udział w ponoszeniu niektórych wydatków, wynikających z art. 3 p. 5, 7 i 8 i że wysokość tego udziału określa osobne ustawy. Ustawy z dnia 19/VII. r. 1919 r. o przymusowem szczepieniu ochronnem przeciwko ospie (Dz. P. Nr. 63 p. 372) i z dnia 25/VII 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób występujących nagminnie (Dz. Pr. Nr. 67 p. 402) określały udział Skarbu w wydatkach, wynikających z art. 3 p, 5 i 7 zasadniczej ustawy sanitarnej. Odnośnie do udziału Skarbu Państwa w wydatkach z p. 8 art, 3 tejże ustawy do tej pory ustawa specjalna nie została wydana.

Wobec tego ciała samorządowe do czasu wydania powyższej specjalnej ustawy są obowiązane wykonywać obowiązki, włożone na nie przez p. 8 art. 3. Zasadniczej Ustawy Sanitarnej, ponosząc potrzebne na to wydatki.

Dopóki taka ustawa specjalna nie będzie wydana wszelka pomoc ze Skarbu Państwa na pokrywanie odnośnych wydatków przez samorząd może być uważana tylko za wyjątkowe zasiłki bez prawnego ze strony Skarbu Państwa obowiązku (art. 9 zasadniczej ustawy sanitarnej z 19/VII 1919 r.)

O tem zawiadamiam Panów Starostów wskutek reskryptu Min. Zdr. Publ. z 30 marca 1922 roku Nr. ad. 4048/400 z poleceniem zawiadomienia o powyższych postanowieniacg wszystkich Zarządów gminnych w podległym powiecie.

Wojewoda: **Olpiński.**

Województwo Tarnopolskie.
Wydział prezydjalny.

Ruch służbowy.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł Radcę Województwa w V st. sł. Szczęsnego Cieńskiego na jego własną prośbę z dniem 31 marca 1922 na emeryturę;

Wojewoda Tarnopolski przeniósł sekretarza Województwa w VIII. stopniu służbowym Adolfa Galewskiego z dniem 1 marca 1922 na emeryturę;

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł Starostę Włodzimierza Wagnera ze Skałatu do Tarnopola z przeznaczeniem do służby w Urzędzie Wojewódzkim;

Wojewoda przeniósł sekretarza Województwa Bronisława Michalskiego z Przemyślan do Skałatu i poruczył mu na podstawie upoważnienia Pana Ministra Spraw Wewnętrznych kierownictwo Starostwa w Skałacie;

Wojewoda Tarnopolski przeniósł koncypistę Jerzego Nowakowskiego z Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu do Złoczowa i przydzielił go do służby w tamtejszem Starostwie;

Pan Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych przeniósł Radcę leśnictwa Inż. Wincentego Mazurkiewicza ze Złoczowa do Tarnopola i powierzył mu obowiązki Inspektora Okręgowej Komisji ochrony lasów przy Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu, Radcę Leśnictwa Inż. Stefana Stanisława Podoleckiego z Żółkwi do Złoczowa i powierzył mu obowiązki Komisarza ochrony lasów obwodu Złoczowskiego, oraz zamianował Radcę leśnictwa i Kierownika Okr. Insp. Leśnej Inż. Mieczysława Skrobotowicza referentem Komisji Ochrony Lasów przy Urzędzie Wojew. w Tarnopolu i powierzył mu równocześnie obowiązki komisarza ochrony lasów obwodu Tarnopolskiego;

Wojewoda Tarnopolski zamianował kancelistę Marjana Bilińskiego st. kancelistą w X. st. sł. w Wydziale rolniczo-weter. Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu;

Stefana Hornatkiewicza kancelistą w XI stopniu służbowym i przydzielił go do służby w Starostwie w Borszczowie.

Ogłoszenia.

1) Skradzione „Tymtczasowe zaświadczenie demobilizacyjne“, wystawione przez Baon zapas. 26 p. p. na nazwisko Stanisława Macha unieważnia się.

---

2) Skradzione „Tymczasowe zaświadczenie demobilizacyjne“ L. 2691/22 wystawione przez Baon zap. 2. p. p. op. na nazwisko Stanisława Rozuma unieważnia się.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu (Pasaż Adlera 6).